I trust your oath

את מהימנת לי בשבועה –

OVERVIEW

maintain that שמסר לשומר is מפקיד for the מפקיד can claim I only trust your oath as to how the animal died; I do not trust the oath of the second שומר. Our will mention another reason why he may be הייב, and show the difference להלכה between these two reasons.

לפי טעם זה אם השני נאמן יותר מן הראשון² נראה דפטור -

According to this reason, if the second שומר is more trustworthy than the first, it would seem that the first שומר will be מפקיד for the מפקיד cannot claim that I believe you (with a שבועה) and not him; since it is public knowledge that the second נאמן is more נאמן than the first.

- אבל בהמפקיד (שם¹) איכא טעמא אחרינא דאין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר However in פרק המפקיד there is another reason why שומר שמסר לשומר is הייב; namely because the מפקיד can claim I do not want my deposit to be in someone **else's possession.** According to this reason the first שומר will be הייב even if השני נאמן יותר.

anticipates that one may challenge this assertion and maintain that there is no difference between these two reasons.⁴ תוספות rejects this challenge.

ואין שני טעמים הללו שוין כדמוכח התם ב

And these two reasons are not similar as is evident there.

תוספות anticipates a question:

ואיו להקשות לעולא⁶ דהכא היכי פליג אההוא טעמא -

And one cannot ask on the opinion of עולא here that the פטור is פטור; how can he argue on that reason of אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר -

הא מתניתין היא בפרק כל הגט (גיטין כט,א) אם אמר טול ממנה חפץ פלוני -

 ^{3} 'ב' בד"ה את there תוספות ב"מ לו, א' וב'.

¹ This would seem to apply in a case where the second [שכר claimed (and is required to swear) that it was נאנסו. If the ש"ש claims נאבדו זיס נגנבו it would seem to be a moot point; for the ש"ש is required to pay the owner regardless (see previous ש"ה לא the owner ותוס' ד"ה לא und he claims נאנסו; the owner can argue that he does not trust the s'ה"ב oath. However, if the "ת claims גנבר, the w"w will be הייב, regardless.

² People, who know them both, consider the second שומר more נאמן than the first שומר.

⁴ One may think that it is merely two ways of expressing the same idea (that the reason why אין רצוני שיהא פקדוני ביד is because אחר); and the ruling if השני נאמן יותר, would be the same according to both reasons.

⁵ רבא there states: רבא there states: די בשבועה והאיך האינו אנת מהימנת לי בשבועה והאיך לדידכו, דמתניתו אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר, איכא לאותבה לההיא; לדידי דאמינא אנת מהימנת לי לא מהימן לי בשבועה, ליכא לאותבה כלל.

⁶ See 'Thinking it over' # 2.

But it is a שליה הגט in פרק כל הגט which states if the husband said to the שליה, 'take a certain object from my wife' (whom I am divorcing with this גט); then the rule is that this (first) שליה

-⁷לא ישלחנו ביד אחר שאין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר

should not send this גט **through another** שליה. The reason is **because** the husband **does not want that his פקדון** (which his wife has, and was to be given over to this first שליה (שליה) **should be in the hands of another** (שליה). It says clearly in the אין אחר is a valid reason not to transfer a פקדוני ביד אחר שומר שומר שומר שומר לשומר שמסר לשומר.

מוספות answers:

ויש לומר דההוא לכתחילה אבל לא מצינו שיתחייב בדיעבד על כך:

And one can say; in that משנה it only states that initially one should not transfer a פקדון from the designated (שומר (שליה) to an undesignated (שומר however we do not find any proof that he will be obligated to pay for damages for if he did transfer it.8

SUMMARY

The reason of אין רצוני שיהא פקדוני will make the first שומר liable even if the second את מהימנת לי בשבועה but not if the reason is שומר.

THINKING IT OVER

- 1. What would the דין be (according to רבא) if there are עדים שנאנסה?
- 2. Why does תוספות asks only on ציולא; the same question should apply to רבא (who maintains the reason of 'אין הוני וכו') as well?! (who

⁷ Usually a שליח (if the first שליח cannot [for some reason] complete his שליחות; however, not in this instance.

⁸ It would seem that all agree that a שומר should not initially transfer the פקדון to a different שומר. The argument is if he is liable if he did transfer it.

⁹ See footnote # 6.

¹⁰ See פנ"י וחידושי ר"נ אות תל.